

מסורת הש"ס

(א) נלקמן עו. קטט: קנט. יבמות קטו. קדושין מז: מסדרין לא, טז קדושין מז: מסדרין לא, א) דף עה: ד"ה אחזה, (ז) ז"ל מפיקר רש"ש, (ח) רש"א,

הגהות הב"ח

(א) רש"ב ד"ה ושטר וכו' אחר עליו ולקמיה כ"ל ומיחז זה נמחק: (ב) תוס' ד"ה אי כרבי וכו' במסירה לא ר"א כ: (ג) בא"ד היט קמני אותיות נקטת:

מוסף תוספות

א. ור"ש ז"ל פי' דמשיכה לא שייכא אלא ברבר שגופו ממון וכו'. נס"א. ב. ולא נזאח ליה לומר ששלוש וארבע מחלוקת ברבר, כמו שכתב הרב ר' שמואל ז"ל. נמנ"ן. ג. ע"י נלקמן פו. מרד"א אב"ד. ד. וקצת דוחק דאי בכתיבה לחודה נמי הו"ל למימר עד שיכתוב ותו לא. שט"מ"ק נכס גליון מוס'. ה. דאין דרך שטר במסירה אלא במשיכה דבהמה וספינה שהם גדולים דרךן במסירה אבל שאר מטלטלין קנינם משמע דאינן נקנין במסירה וכל שכן אותיות. מוס' יריד נכס ר"י. ו. ואיבעי ליה למימר והא לא מסר דהא אותיות נקנין במסירה, אלא ש"מ מסירה שיש בה משיכה קאמרינן. נמנ"ן. ז. [דן]ן מילי בעלמא. מוס' י"ד. ח. דמשיכה עדיפא מבטיחה שמוש, הכלי מרשותו של מוכר לרשותו דאילו במסירה ברובתאה אקיימא. ריע"ט"א. ט. ומיהו לא ידמי כולי האי, דקנייה חלויה ברבר שאדם רגיל לעשות בו כו', ודרך הוא כשארם קונה חפץ שיכול להגבירה, דרכו להגבירה לאלתר ולהבטיח לה רשותו, אבל אין דרך לעשות משיכה יותר מבטיחה שט"מ"ק נכס מוס' ה"א"ש. י. והאנן במסירה נתן, פי' במסירה דוקא ולא במשיכה. מוס' קדושין סז: א. עה: תר"ה אזהרה. יב. [ד]מקאמר תקני נמי שמעינן מינה דאף במסירה קאמר וכ"ש במשיכה. נס"א. יג. דמשיכות מקום אין לך משיכה גדולה כמוהו. ריע"ט"א. יד. דיחין דסימטא אית ליה למוכר וללוקח בה רשות ההוא דוכתא דקיימא בה ספינה ברלה, דלא משיך לה מיניה, אבתי ברשותא דמוכר קיימא והויא לה כמסירה ברשות מוכר דלא קניא, ואי משיך לה מיניה לזוכתא אחריתי אע"ז דלההוא סימטא גופיה הוא דמשכח כיון דלוקח נמי היא אית ליה רשותא בההוא סימטא והו"ל כמאן דמשכח מרשותא דמוכר לרשותא דלוקח. ר"י מיגש.

יט. ומנהיג היינו משיכה. מוס' קדושין טז. יט. דמקח וממכר דאפשר במסירה לא מינקי במשיכה אבל במציאה ותכסי הור דלא אפשר במסירה מקניא במשיכה. טז.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא עו.

ובשטר. אס כתב לו שטר מכירה על שטרות הללו כדאמר לקמן [ע"ב] קני לך הוא וכל שעבודיה אצל במסירה בלא שטר לא קני אלא לצור ע"פ זלוותו וכלקמן ומש"ה בעי שטר אחר עליו^(א) זה ולקמיה פריך שטר בספינה למה: מסירה דספינה היינו שאחו בחדל שקשורה זו ולא הוצה ממקומה: ואוסיוס **במסירה**. אצל משיכה אינה אלא בדבר שגופו ממוון דמכי משך ליה זכה ביה וה"ג לגבי לצור ע"פ זלוותו תיהני ליה משיכה כשאר מטלטלין אצל כדי לגבות החוב לריך שימסרנו מלוה ליד הלוקח: **מטלטלי היא**. ומכי משכה קנייה כדין מטלטלין: **אלא לאו הכי קפני**. מילמיה דר' נתן: ואוסיוס **בשטר**. כלומר אף בשטר דמרייהו בעי מסירה ושטר כרצנן דאמרי לקמן לא קנה עד שיכתוב וימסור דאי בשטר לחוד קאמר לדאותיות נקנות א"כ רבי נתן דאמר כמאן לא כרבי ולא כרצנן ואס כן איכא שלש מחלוקות בדבר: **ספינה במשיכה**. למה ליה לרבי נתן למימר היינו ת"ק אלא לאו בדבר ושמואל קמיפלגי דקאמר ת"ק ספינה נקנית דהוא תנא כשמואל ואמר ר' נתן במשיכה כל שהוא נקנית כרב: **נאוסיות**. נקנות במסירה לחוד קמיפלגי ולא בספינה: **מודינא** לך. דבמשיכה כדקאמרת לרב כדאית ליה ולשמואל כדאית ליה: **ונפלוגסא דהני מנאי**. קמיפלגי ר' נתן ורבנן דרבנן דהכא רבי ור' נתן היינו רבנן דלקמן. רבי ורבי נתן סוף משנה וחזרים היו וגם אמוראי אליבייהו יניאו. בזה ברייתא סתם כרבי ובאידך כר' נתן: **אוסיוס נקנות**. לגבות הלוקח את החוב מן הלזה במסירה שמסר לו המלוה את השטר ולא מני טעין לזה לצור ע"פ זלוותיו מסרו לך: **כתב** לו מוכר ללוקח שטר מכירה על שטר זה ומסר לו אותו שטר מכירה אצל לא מסר לו עדיין שטר המלוה לא קנה עד שיכתוב וימסור דמני למימר ליה נייר בעלמא זציתי לך ובשטר מכירה לחוד לא קני דאין נקנין בשטר אלא קרקע ועבדים: **נמאי אוקימסא**. לתנא קמא דר' נתן כרבי: **ספינה נמי סיקני במסירה**. ואמאי בעי משיכה עד

מסירה וא"כ היכי קתני ^(א) נקנות במסירה ע"כ נראה לר"י דעס דפריך גבי מלוגא דשטרות והא לא משך¹ והא דמוכר בכל מקום מסירה בלתי נעילג² הכא בעינן טפי כדי לקנות השעבוד שכתוב³ אי נמי לא בעינן מיד ליד ומ"מ נקט מסירה משום דבעינן דעת אחרת מקנה אותו כמו שאר מסירות לאפקוי⁴ מ'מפקיד שטרותיו שאין מחזיק בהן קונה מה שכתוב בתוכו כיון דליכא מסירה שאין דעת אחרת מקנה אותו: **סְפִינָה** נקנית במסירה. בסמוך מוקי לה ברה"ר ופירש רבינו שמואל דמסירה קונה ברה"ר משום דלא אפשר התם במשיכה אצל בסימטא דשייכא משיכה לא קניא מסירה שהוא קנין גרוע⁵ וקשה לר"מ וכי משיכה ומסירה מנזות הן שאין לעשות אלא מן המוצחר ואור"י דאין זו קשיא דכי האי גוונא אמר לקמן דהגבזה החשובה יותר מבטלת שאר קנינים⁶ עוד הקשה דכל פרכי דפריך לקמן (דף פו.) למאן דאמר דהגבזה מבטלת שאר קנינים הוה ליה למיפדך נמי הכא כיון דמשיכה מבטלת מסירה ואומר ר"י דאין זו קשיא דאטו בחדא מחתא מחתיתו אס מסירה הגרועה בטילה מחמת משיכה משיכה החשובה לא תיבטל מחמת הגבזה ועוד מוקשה רבינו תס אי מסירה לא מהניא בסימטא כי פריך בפרק קמא דקדושין (דף סז: טז) לרב דאמר בהמה גסה נקנית במשיכה מממניתו דהתם דקמני בהמה גסה במסירה לישני דמתניתין איירי ברשות הרבים דלא שייך משיכה ורב איירי בסימטא ואומר ר"י כיון דמשיכה חשובה טפי ממסירה אס כן לרב דאמר נקנית במשיכה הוי במשיכה דוקא ולא במסירה אפילו ברשות הרבים דלא במסירה ברשות הרבים א"כ לישמעי' מסירה ברשות הרבים וכ"ש משיכה בסימטא אלא ודאי למעוטי מסירה ברשות הרבים והכא דקמני דברייתא ספינה נקנה במשיכה אף על גב דלא אחא למעוטי מסירה ברשות הרבים איכא למימר דלהכי נקט משיכה משום דבעי לאשמועינן דאפילו בסימטא דבעינן משיכה אותיות נקנות במסירה ושמעין מינה דמסירה לדאותיות לאו היינו אחיזה בעלמא דהא בסימטא לא מהניא מסירה אלא עם המשיכה בעינן מסירה כדפרישית לעיל ור"ת פירש דמסירה עדיפא ממשיכה משום דמסירה מיד ליד ובפניו וקניא ברשות הרבים וכל שכן בסימטא⁷ [ד]אפילו משיכה קונה בסימטא כדאמרי אציי ורבא ומתני' דקדושין (סז) דקמני בהמה גסה נקנית במסירה היינו דוקא במסירה אצל במשיכה לא קני אפילו בסימטא והשאה פריך לרב שפיר⁸ ומה שפירש דמסירה מיד ליד אין נראה לר"י כדפרישית לעיל⁹ והא דמזכיר נמי בפניו לא ידע ר"י מנא ליה וע"ק לר"י דלפ"י ר"ת מאי דוחקיה לשנוי כאן בסימטא כאן ברה"ר ולדחוק ולומר דעד שימשכנה מרה"ר לסימטא לוקמיניהו לתרווייהו בסימטא ובקפידא פליגי כדמסיק לקמן וארשב"א דלא קשה כיון דמסירה חשובה בכל מקום ששונה במסירה הוי דוקא במסירה ולא במשיכה הלכך לא אפשר לאוקומא לה אלא ברה"ר ומיהו הא דפריך ספינה נמי מינקי במסירה לא אחי שפיר דמשמע נמי עם המשיכה משמע¹⁰ דמשיכה עדיפא דלפ"י ר"ת הוה ליה למימר והא לרבי ספינה אין נקנית אלא במסירה וגם ממילתייהו דרבנן דאמרו עד שימשכנה משמע דוקא משיכה ולא מסירה ומיהו י"ל דלמאי דמסיק כגון דאמר ליה משוך וקני וטעמא דרבנן משום קפידא אחי שפיר דבעינן משיכה אע"ז דגריעא ואין להקשות דאי אפי' בגריעא הוי קפידא א"כ אמאי מהני כשישכור מקומו דשכירות מקום הוי כעין משיכה שמיאזה לרשותו¹¹ ומעיקר כ' הוה סלקא דעתין דלא הוי טעמא משום קפידא הוה ס"ד דטעמא דרבנן משום דמסירה לא קניא בסימטא¹² וכי מוקי לה ברה"ר מקמי דלוקי טעמא משום קפידא בעי למימר דטעמייהו משום דסברי דמסירה לא קני ברה"ר אצל אין לומר דמעיקרא ס"ד דפליגי דלרבי שייכא מסירה בספינה ולרבנן לא שייכא דא"כ מאי קאמר לימא אציי ורבא כרבי כרצנן נמי מזו סברי כיון דטעמא דרבנן משום דלא שייכא מסירה בספינה אלא ודאי פשיטא ליה דשייכא ועוד קשה לפר"ת דמאי פריך צפ"ק דקדושין (סז) לרב והא אגן במסירה דוקא תנן הא נמי במשיכה תנן צפ"ק דצ"מ (דף ב. וז: וס' ד"ה מנהיג) הוי שנים רוכבין ע"ג בהמה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג יחלוקו דכל אחד קני מחלף¹³ אלמא דנקנה במשיכה וי"ל דהתם דמיירי במציאה קני במשיכה דלא אפשר למיקני במסירה דמזון מסר ליה¹⁴:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא עו.

חסורי מחסרא בו' ספינה נקנית במשיבה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר. וא"ת ואמאי מגיה במילתיה דתנא קמא ואותיות במסירה לימא במילתיה דת"ק דספינה ואותיות נקנות במשיכה ולא פליגי אלא שרבי נתן מזכיר שטר עם המשיכה ורבנן לא מזכרי^א וי"ל משום דא"כ דברייתא דקמני לקמן אותיות נקנות במסירה תיחוי דלא כדכ"ב:

רבי נתן אומר ספינה במשיכה ואותיות במסירה ובשטר. ואותיות במסירה ובשטר. לא בעי למימר ואותיות במשיכה ושטר דכיון דבעי לפלוגי צין ספינה לאותיות לרבי נתן ימחא ליה טפי למיתני מסירה לאותיות כי היכי דאתא דברייתא דלקמן לדאותיות במסירה לר"ע וכל הנך אותיות דשמעתין לריך לפרש בשק מלא שטרות שאין דרך להגבזה¹ דאי לאו הכי היכי מינקי במשיכה ובמסירה הא אמר לקמן (דף פו.) דברים שדרך להגבזה אין נקנין אלא בהגבזה: **א"א** דרב ושמואל איבא בינייהו. דר' נתן סבר לה כשמואל דאמר עד שימשוך את כולה דכי היכי דבעי קנין חשוב באותיות טפי ממנא קמא הכי נמי בספינה: **בין שכתב ולא מסר**. איזטרין להאריך כל זה דאי לא הוה תני אלא עד שיכתוב וימסור הוה אמנא ודאי במסירה לחודה לא מהניא אא"כ יש כתיבה עמה אצל כתיבה לחודה סג²: **א"י ברבי ספינה נמי תיקני במסירה**. לנאורה היה נראה להשוות מסירה לדאותיות למסירה דספינה וכן משמע מדקאמר ספינה נמי תיקני במסירה משמע נמי כמו אותיות ואומר ר"י דאי אפשר לומר כן דלא מנינו מסירה אלא בספינה ובעלי חיים אצל שאר מטלטלי לא מייקנו במסירה דמתנן בפרק קמא דקדושין (דף סז.) נכסים שאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה משמע אצל במסירה לא ^(א) א"כ אפילו לקנות הקלף לצור ע"פ זלוותיו לא היה קונה במסירה כל שכן לקנות גם השעבוד דלא מהניא³ ועוד מדקאמר עד שיכתוב וימסור משמע דבעינן באותיות קנין חשוב טפי מבשאר דברים ועוד דקמני ספינה במשיכה ואותיות במסירה ומוקינן לה בסימטא דלא קניא התם (לקמן דף קא.)

דפריך גבי מלוגא דשטרות והא לא משך¹ והא דמוכר בכל מקום מסירה בלתי נעילג² הכא בעינן טפי כדי לקנות השעבוד שכתוב³ אי נמי לא בעינן מיד ליד ומ"מ נקט מסירה משום דבעינן דעת אחרת מקנה אותו כמו שאר מסירות לאפקוי⁴ מ'מפקיד שטרותיו שאין מחזיק בהן קונה מה שכתוב בתוכו כיון דליכא מסירה שאין דעת אחרת מקנה אותו: **סְפִינָה** נקנית במסירה. בסמוך מוקי לה ברה"ר ופירש רבינו שמואל דמסירה קונה ברה"ר משום דלא אפשר התם במשיכה אצל בסימטא דשייכא משיכה לא קניא מסירה שהוא קנין גרוע⁵ וקשה לר"מ וכי משיכה ומסירה מנזות הן שאין לעשות אלא מן המוצחר ואור"י דאין זו קשיא דכי האי גוונא אמר לקמן דהגבזה החשובה יותר מבטלת שאר קנינים⁶ עוד הקשה דכל פרכי דפריך לקמן (דף פו.) למאן דאמר דהגבזה מבטלת שאר קנינים הוה ליה למיפדך נמי הכא כיון דמשיכה מבטלת מסירה ואומר ר"י דאין זו קשיא דאטו בחדא מחתא מחתיתו אס מסירה הגרועה בטילה מחמת משיכה משיכה החשובה לא תיבטל מחמת הגבזה ועוד מוקשה רבינו תס אי מסירה לא מהניא בסימטא כי פריך בפרק קמא דקדושין (דף סז: טז) לרב דאמר בהמה גסה נקנית במשיכה מממניתו דהתם דקמני בהמה גסה במסירה לישני דמתניתין איירי ברשות הרבים דלא שייך משיכה ורב איירי בסימטא ואומר ר"י כיון דמשיכה חשובה טפי ממסירה אס כן לרב דאמר נקנית במשיכה הוי במשיכה דוקא ולא במסירה אפילו ברשות הרבים דלא במסירה ברשות הרבים א"כ לישמעי' מסירה ברשות הרבים וכ"ש משיכה בסימטא אלא ודאי למעוטי מסירה ברשות הרבים והכא דקמני דברייתא ספינה נקנה במשיכה אף על גב דלא אחא למעוטי מסירה ברשות הרבים איכא למימר דלהכי נקט משיכה משום דבעי לאשמועינן דאפילו בסימטא דבעינן משיכה אותיות נקנות במסירה ושמעין מינה דמסירה לדאותיות לאו היינו אחיזה בעלמא דהא בסימטא לא מהניא מסירה אלא עם המשיכה בעינן מסירה כדפרישית לעיל ור"ת פירש דמסירה עדיפא ממשיכה משום דמסירה מיד ליד ובפניו וקניא ברשות הרבים וכל שכן בסימטא⁷ [ד]אפילו משיכה קונה בסימטא כדאמרי אציי ורבא ומתני' דקדושין (סז) דקמני בהמה גסה נקנית במסירה היינו דוקא במסירה אצל במשיכה לא קני אפילו בסימטא והשאה פריך לרב שפיר⁸ ומה שפירש דמסירה מיד ליד אין נראה לר"י כדפרישית לעיל⁹ והא דמזכיר נמי בפניו לא ידע ר"י מנא ליה וע"ק לר"י דלפ"י ר"ת מאי דוחקיה לשנוי כאן בסימטא כאן ברה"ר ולדחוק ולומר דעד שימשכנה מרה"ר לסימטא לוקמיניהו לתרווייהו בסימטא ובקפידא פליגי כדמסיק לקמן וארשב"א דלא קשה כיון דמסירה חשובה בכל מקום ששונה במסירה הוי דוקא במסירה ולא במשיכה הלכך לא אפשר לאוקומא לה אלא ברה"ר ומיהו הא דפריך ספינה נמי מינקי במסירה לא אחי שפיר דמשמע נמי עם המשיכה משמע¹⁰ דמשיכה עדיפא דלפ"י ר"ת הוה ליה למימר והא לרבי ספינה אין נקנית אלא במסירה וגם ממילתייהו דרבנן דאמרו עד שימשכנה משמע דוקא משיכה ולא מסירה ומיהו י"ל דלמאי דמסיק כגון דאמר ליה משוך וקני וטעמא דרבנן משום קפידא אחי שפיר דבעינן משיכה אע"ז דגריעא ואין להקשות דאי אפי' בגריעא הוי קפידא א"כ אמאי מהני כשישכור מקומו דשכירות מקום הוי כעין משיכה שמיאזה לרשותו¹¹ ומעיקר כ' הוה סלקא דעתין דלא הוי טעמא משום קפידא הוה ס"ד דטעמא דרבנן משום דמסירה לא קניא בסימטא¹² וכי מוקי לה ברה"ר מקמי דלוקי טעמא משום קפידא בעי למימר דטעמייהו משום דסברי דמסירה לא קני ברה"ר אצל אין לומר דמעיקרא ס"ד דפליגי דלרבי שייכא מסירה בספינה ולרבנן לא שייכא דא"כ מאי קאמר לימא אציי ורבא כרבי כרצנן נמי מזו סברי כיון דטעמא דרבנן משום דלא שייכא מסירה בספינה אלא ודאי פשיטא ליה דשייכא ועוד קשה לפר"ת דמאי פריך צפ"ק דקדושין (סז) לרב והא אגן במסירה דוקא תנן הא נמי במשיכה תנן צפ"ק דצ"מ (דף ב. וז: וס' ד"ה מנהיג) הוי שנים רוכבין ע"ג בהמה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג יחלוקו דכל אחד קני מחלף¹³ אלמא דנקנה במשיכה וי"ל דהתם דמיירי במציאה קני במשיכה דלא אפשר למיקני במסירה דמזון מסר ליה¹⁴:

אמאי דקמני דקמני לקמן אותיות נקנות במסירה תיחוי דלא כדכ"ב:
רבי נתן אומר ספינה במשיכה ואותיות במסירה ובשטר. וא"ת ואמאי מגיה במילתיה דתנא קמא ואותיות במסירה לימא במילתיה דת"ק דספינה ואותיות נקנות במשיכה ולא פליגי אלא שרבי נתן מזכיר שטר עם המשיכה ורבנן לא מזכרי^א וי"ל משום דא"כ דברייתא דקמני לקמן אותיות נקנות במסירה תיחוי דלא כדכ"ב:
רבי נתן אומר ספינה במשיכה ואותיות במסירה ובשטר. לא בעי למימר ואותיות במשיכה ושטר דכיון דבעי לפלוגי צין ספינה לאותיות לרבי נתן ימחא ליה טפי למיתני מסירה לאותיות כי היכי דאתא דברייתא דלקמן לדאותיות במסירה לר"ע וכל הנך אותיות דשמעתין לריך לפרש בשק מלא שטרות שאין דרך להגבזה¹ דאי לאו הכי היכי מינקי במשיכה ובמסירה הא אמר לקמן דהגבזה חייב נקנין אלא בהגבזה:
א"א דרב ושמואל איבא בינייהו. דר' נתן סבר לה כשמואל דאמר עד שימשוך את כולה דכי היכי דבעי קנין חשוב באותיות טפי ממנא קמא הכי נמי בספינה:
בין שכתב ולא מסר. איזטרין להאריך כל זה דאי לא הוה תני אלא עד שיכתוב וימסור הוה אמנא ודאי במסירה לחודה לא מהניא אא"כ יש כתיבה עמה אצל כתיבה לחודה סג²:
א"י ברבי ספינה נמי תיקני במסירה. לנאורה היה נראה להשוות מסירה לדאותיות למסירה דספינה וכן משמע מדקאמר ספינה נמי תיקני במסירה משמע נמי כמו אותיות ואומר ר"י דאי אפשר לומר כן דלא מנינו מסירה אלא בספינה ובעלי חיים אצל שאר מטלטלי לא מייקנו במסירה דמתנן בפרק קמא דקדושין (דף פו.) נכסים שאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה משמע אצל במסירה לא ^(א) א"כ אפילו לקנות הקלף לצור ע"פ זלוותיו לא היה קונה במסירה כל שכן לקנות גם השעבוד דלא מהניא³ ועוד מדקאמר עד שיכתוב וימסור משמע דבעינן באותיות קנין חשוב טפי מבשאר דברים ועוד דקמני ספינה במשיכה ואותיות במסירה ומוקינן לה בסימטא דלא קניא התם (לקמן דף קא.)

עין מושפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ו מהלכות מכירה הל' י סנה עשין פז טוש"ע ח"מ סי' סו סעיף א:
ו ב מיי' שס פ"ג הל' ג סנה שס טוש"ע ח"מ סי' קלח סעיף ז:

מוסף רש"י

אותיות נקנות במסירה. המוכר שטר חוב לחבירו קנה החוב במסירת אותיות (סנהדרין א.) אינו לריך לכתוב שטר מכירה על השטר שהוא מוכר לו, אלא משמכר לו שטר שיש לו על אחרים לזכות בו, נמחייב הלזה לפורעם לזה (קדושין יח.) דלאותיות כגון שטר נקטת במסירה בלא קנין ואין יטול לחזור בו (יבמות טז.) קנה המושכר לו לזה לזה הקונה כמו שהיה מושבע לזמנו כל זמן שלח חזר ומתנו (קדושין טז.) ולא לריך למחכר קני וכל שבעדויה וכל שום שטר (קדושין יח.) בין כתב. לו שטר מכירה עליו, ולא בסר. לו שטר החוב, בין מוכר. שמוכר לו שטר החוב, ולא כתב. לו שטר מכירה עליו, לא קנה (קדושין יח.)

רבינו גרשום

ובשטר. אם כותב לו שטר אחר על שטרות הללו כדאמר קני לך הוא וכל שטרותיו. ואותיות במסירה. ולא במשיכה דלא הוי כשאר מטלטלין דאין גופן ממון להכי במסירה או בשטר סביא: מטלטלא נקנית: אלא לאו הכי עריך שטרא אלא במשיכה או במסירה איכא לזכא מסירה שחרי אינו יכול להגבירה אלא במשיכה נקנית: אלא לאו הכי נתני. (א) תנא בתרא: ספינה נקנית במשיכה באותיות בשטר: ספינה נקנית במשיכה היינו תנא קמא. ומאי אתא לאשמועינן ר' נתן: אלא דאין עדין דמשיכה דרב ושמואל איבא בינייהו. דה"ק סבר לה ברב דאמר כיון שמשך כל שהוא קנה ור' נתן ס"ל כשמואל קנה קני עד דמשוך לה כולה: לא דביע'. לא פליגי איבא דרב ושמואל דלא ידעי' אי כרב אי כשמואל דליכא למיקם עליה למילתא מאן ס"ל כרב ומאן כשמואל. ובספינה כולי עלמא לא פליגי דתרווייהו שוי שיעוריייהו במשיכה: כי פליגי באותיות. והיכי מינקי: ספינה נקנית באותיות ואותיות במסירה. (ג) ספינה נקנית במשיכה ואותיות במשיכה: והכי קא"ל ר"ג לת"ק וכו': אי איכא שטרא. דמקני ליה הני שטרות קני ואי לא לא קני: וחכמים אומרים בין שכתב לו שטור. שמקנה אותן שטרות ולא מסר לו שטר השטרות. ובין שמסר לו ולא כתב בו, רבי אומר כת"ק וחכמים כר' נתן: בבאי אוקימתא. מלתא דת"ק כרבי: ספינה נמי. לתנא קמא ותיקני במסירה כי היכי דסבירא ליה לרבי:

(א) לנאורה ז"ל ר' נתן. (ג) אולי ז"ל וקא"ל ר"י לת"ק ספינה נקנית במשיכה ואותיות אי איכא שטרא וכו'.